

Ukrajinské pohádky

Sníг і заєць

Kаже сніг зайцеві:

– Чогось мені голова заболіла.

– Мабуть, ти танеш, тим тобі й голова заболіла, – сказав заєць. Сів на пеньок і гірко заплаکав.

– Шкода, шкода мені тебе, сніженку. Я все по снігу бігав, круглі дірки робив. Від лисиці, від вовка, від мисливця в сніг заривався, ховався. Як я тепер без тебе житиму? Піду до господаря лісу, проситиму, хай він тебе, сніженку, збереже для мене.

Та й став заєць плакати, господаря лісу просити. А сонце вже високоходить, добре припікає; сніг тане, з гір потоками біжить. Почув зайця господар лісу. Прохання його вислухав та й каже:

– З сонцем змагатись не берусь, снігу зберегти не можу. Зате кожушок твій білий зміню на сіренкий, буде тобі влітку легко ховатись між сухого листу, кущів та трави, ніхто тебе не вглядить.

Зрадів заєць. Та з того часу щоразу й міняє зимовий кожушок на літній. ■

Sníh a zajíc

Povídá sníh zajíci:

„Nějak mě rozbolela hlava.“

„Asi taješ, proto tě hlava bolí,“ říká zajíc. Sedl si na pařez a hořce se rozplakal.

„Je mi tě tak líto, snížku. Pořád jsem po tobě běhal, dölíčky dělal. Před liškou, před vlkem jsem se do tebe schovával. Jak teď bez tebe budu žít? Půjdu za pánum lesa, poprosím, aby tě, snížku, uchránil pro mne.“

A tu začal zajíc plakat a prosit pána lesa. Mezitím už slunce stoupá vysoko, pořádně hřeje, sníh taje, v potůčcích z hor stéká. Uslyšel zajíce pán lesa, vyslechl ho a povídá:

„Netroufám si zápasit se sluncem, nemůžu ti sníh uchránit. Ale změním ti kožíšek na šedý, aby ses mohl v létě schovávat mezi suchým listím, v kroví a v trávě, nikdo tě nespatří.“

Zajíc se zaradoval. Od té doby rok co rok mění svůj zimní kožíšek za letní. ■

Гадюча голова і хвіст

Гадючий хвіст сперечався з гадючою головою над тим, хто з них має ходити наперед.

Голова говорила:

– Ти не можеш ходити наперед, бо ти не маєш ні очей, ні вух.

Хвіст казав:

– Але я зате маю силу, я тобою киваю. Захочеться мені обкрутитися довкола дерева, то й з місця не кинешся!

Тоді голова каже:

– Но, то розійдімся!

І відірвалося тіло від голови й полізло наперед. Та ледве відлізло подальше від голови, натрапило на щілину і впало до неї. ■

Hadí hlava a ocas

Hádala se hadí hlava s hadím ocasem, kdo má chodit vpředu.

Hlava říká:

„Nemůžeš chodit vpředu, protože nemáš oči ani uši.“

Ocas na to:

„Zato mám sílu, hýbu s tebou. Když budu chtít, obtočím se kolem stromu a ani se nehneš!“

Pak hlava povídá:

„Tak se tedy rozejdeme!“

Utrhlo se tedy tělo od hlavy a leze napřed. Ale jakmile se od hlavy vzdálilo, natrefilo na díru a spadlo do ní. ■

Бравий заєць

Iде заєць, зирк – аж стоїть бутель горілки... Напився до нестями, ліг та й спить.

Аж ось іде лисиця. Зраділа вона, що і напитися можна, і закусити є чим. Але, добре напившись, вона теж повалилась спати.

Іде вовк. Напився і теж заснув.

Сплять вони собі. Нарешті першим прочуняв заєць. Подивився навколо та й каже: «Усе чисто пам'ятаю. Але як цих двох убив – ніяк не можу зrozуміти!» ■

Udatný zajíc

Jde si zajíc po cestě, kouká – stojí láhev s kořalkou... Opil se, jak zákon káže, lehl si a spí.

Ukrajinci a ČR v 5 bodech

- 1 První Ukrajinci přicházeli již na začátku 20. století, z politických důvodů nebo studovat.
- 2 Po první a po druhé světové válce přicházeli další z politických důvodů.
- 3 Od počátku 90. let minulého století sem přicházejí hlavně za prací.
- 4 Ukrajinců je v ČR přibližně 200 000.
- 5 Lidé ukrajinského původu se sdružují v desítkách spolků v Praze i po celé republice.

Jde kolem liška. Zaradovala se, že natrefila na pití i na něco k zakousnutí. Ale také se opila a usnula.

Jde kolem vlk. I ten se neudržel, opil se a usnul.

Spí tedy takhle všichni pěkně vedle sebe. Najednou se probral za jíc. Rozhlédl se kolem a povídá:

„Všecko si pamatuju. Ale jak jsem zabil tyhle dva – to mi hlava nebene!“ ■

